

Нефармат

ДЗЕНЬ НАРАДЖЭННЯ,

або Час выбраў нас

Спачатку хацела напісаць проста пра традыцыі святкавання асабістых дат. Але ў мінулыя нядзелю ў мяне быў дзень нараджэння. Дзякуй, дарэгі чытач, і табе таго ж! Ды я, як казалі адна дасціпная маскоўская калега, узрост не святкую. Правільнай скажыце, стаўлюся да гэтага трохі іранічна.

Асабліва калі людзі арганізуюць «мерапрыемствы», здымаюць цэлыя залы ў рэстаранах, збіраюць вялікую колькасць гасцей, слухаюць велічныя, часам загадкавыя напісанья прамовы. Каб тыя прамовы ды прапусціць потым праз адмысловы апарат, колькі працэнтаў там праўды паказала б? Вось і я пра тое. Памятаю, як гадоў некалькі таму ўдалося пабачыць адзін цікавы дакумент. На лісце ў слупок былі надрукаваныя прозвішчы, а ўверсе назва: «Аргкамітэт па святкаванні 50-годдзя А. М. Л...га». Во як сур'ёзна. Ну вы здагадаліся, што чалавек пры пасадзе і ўсё такое. Раней жа я думала, што аргкамітэты бываюць толькі па святкаванні юбілеяў горада альбо па пахаванні высокіх асоб.

Падумала тады, можа, яно так і трэба, можа гэта я няправільная. Дарэчы, так і казаў мой былы рэдактар светлай памяці Пётр Пятровіч Суцко: «У 30 гадоў ты няздольная асэнсаваць значнасць юбілеяў, — гаварыў ён — у 50 гадоў тваё меркаванне памяняецца». Але ж, як відаць, памыліўся. Нічога не мяняецца. Па-ранейшаму, з захваленнем гляджу на тых, хто нават значныя даты свайго жыцця адзначае, напрыклад, скачком з парашутам альбо ўзыходжаннем на гару. З павагай стаўлюся да асоб, якія ў свой дзень нараджэння абавязкова дапа-

магаюць іншым дабрачынным ахвяраваннем. Ёсць у мяне такая знаёмая. І вельмі люблю людзей з гумарам, якія ладзяць розныя забавы. Найбольш гэта характэрна, вядома, для людзей творчых прафесій. Напрыклад, адзін артыст на дзвярах грымёркі павесіў аб'яву: «Я ядрэнна б выглядаў у дамавіне». А калі яго дачка сказала, што гэта занадта, памяншаў на іншы плакат: «Мне семдзесят. А вам якая справа?» Ну, каб гэта ацаніць, трэба і самому валодаць добрым пачуццём гумару.

Вось у мяне, напрыклад, ёсць свае вершаваныя радкі на гэты дзень. Іх напісала былая каляжанка, якая, на жаль, ужо пайшла з жыцця: «Вот февраль. Семнаццаты. День роджэня Светы. Смело раздеваются вкусные конфеты». Мой пляменнік, які падчас напісання прыведзенага верша быў яшчэ малы, а цяпер займае пасаду ў адной значнай структуры, заўсёды пачынае сваё віншаванне гэтымі радкамі. І праўда, весела і дасціпна. А мне яшчэ адна нагода згадаць добрым словам Таццяну.

Не, я зусім не супраць сяброўскіх пасядзелаў з шампанскім. Асабліва, калі ўдаецца дзе-небудзь каля вогнішча з сябрамі, а то і проста папіць гарбаты з тортам з самымі роднымі людзьмі. Як усе, люблю самыя розныя віншаванні. Дзень нараджэння і ёсць нагода пазваніць нават даўнім знаёмым. Мне гэтым разам патэлефанавала былая сяброўка па рабочым інтэрнаце, дзе мы маладымі спецыялістамі жылі на пачатку працоўнай дзейнасці ў адным з райцэнтраў Брэсцкай вобласці. Так добра было пагаварыць пра сем'і, дзяцей, згадаць агульных знаёмых. Пазваніла гэтым разам многа людзей. Праўда, са званкамі адбыўся канфуз. Рэч у тым, што даўно ўжо,

але ў гэты ж дзень, 17 лютага, памёр мой бацька. І зранку я пайшла ў царкву. Вядома, адключыла гук у тэлефоне. Адразу ўключыць яго забылася, потым прыйшла пляменніца з дзедзімі, у хаце шум-тлум, не да тэлефона. Недзе пасля трох гадзін дня ўбачыла цэлы шэраг прапушчаных званкоў. І вось сітуацыя: калі набярэш, азначае, нібы набіраешся на віншаванне, не набіраць быццам бы і няветліва. Рашыла пачакаць, праўда, потым амаль усе перазванілі...

А першае месца за сёлетнія віншаванні аддаю калегу Валерыю Каралю. Яго здымаў, дарэчы, часам публікуючы ў нашай газеце. Дык вось ён у панядзелак ранкам прыйшоў з букетам маіх любімых цюльпанаў, шырока адчыніў дзверы і гучна вымавіў з парога: «Слава савецкім пенсіянерам!» Затым зайшла яго жонка Света, якая, несумненна, гэтыя кветкі купіла. І мы ад душы пасмяляліся. Ну і праўда, па савецкіх мерках, ад нядзелі я займела б шануюны статус, як любяць жартаваць мае маладзёйшыя сябры — вышэйшую ступень сацыяльнай абароны, то-бок пенсію. Чаму жартуюць? Таму што ў 1937-м менавіта гэтым словазлучэннем абазначалі зусім іншае. Так і пісалі: «Прыгаварыць да вышэйшай ступені сацыяльнай абароны».

Але не будзем пра сумнае. Вернемся да ўласных адчуванняў. Цяпер, як той казаў, ні Богу свечка ты, ні чорту качарга. Узросту дасягнуў, які асацыюецца з пенсіяй ледзь не з ленінскіх часоў, але ты не пенсіянер. А калі не пенсіянер, значыць, малады, і павінен імкнуцца да дасягнення новых працоўных вяршынь. Што ж зробіць, калі час выбраў нас першымі ў гэтых шарэнгах. Мусіш крочыць у нагу з ім.

Святлана ЯСКЕВІЧ.

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск —	8.17	18.30	10.13
Віцебск —	8.09	18.17	10.08
Магілёў —	8.07	18.20	10.13
Гомель —	8.01	18.20	10.19
Гродна —	8.32	18.46	10.14
Брэст —	8.29	18.49	10.20

Месяц

Поўня 19 лютага. Месяц у сюзор'і Шалаяў.

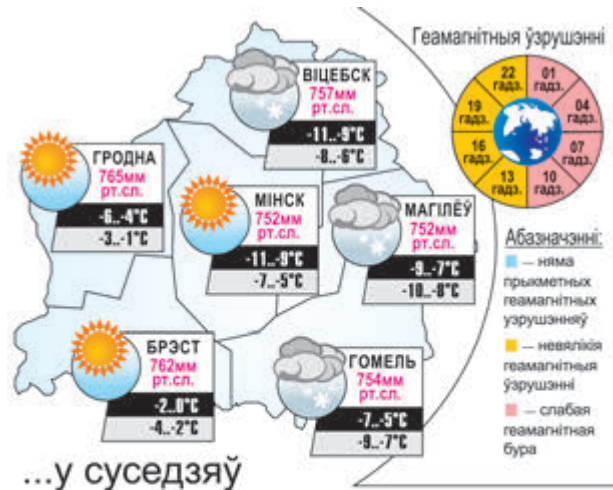
Імяніны

Пр. Аляксандра, Андрэя, Захара, Сямёна, Фёдора, К. Ірэны, Элеаноры, Яўгеніі, Фелікса, Цэзара.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

ЗАЎТРА

Даты

Падзеі

Людзі

21 ЛЮТАГА

1944 год — 21—26 лютага адбылася наступальная аперацыя войскаў правага крыла 1-га Беларускага фронту (камандуючы — генерал арміі К. К. Ракасоўскі), якая ўвайшла ў гісторыю Вялікай Айчыннай вайны пад назвай Рагачоўска-Жлобінскай аперацыі. Савецкім войскам супрацьстаяла 9-я нямецкая армія групы арміі «Цэнтр», якая займала дзве ўмацаваныя абарончыя паласы і моцныя вузлы супраціўлення ў Рагачове і Жлобіне. 21 лютага савецкія войскі перайшлі ў наступленне і на працягу двух дзён прарвалі абарону праціўніка, фарсіравалі Дняпро, перарэзалі чыгунку Магілёў — Рагачоў. 23 лютага падышлі да Рагачова і на наступны дзень штурмам вызвалілі яго, прасунуліся да ракі Друць, захапілі плацдармы на абодвух берагах Дняпра, падышлі да Жлобіна. У выніку Рагачоўска-Жлобінскай аперацыі савецкія войскі нанеслі вялікі ўрон праціўніку і стварылі спрыяльныя ўмовы для наступлення на Бабруйскім напрамку. 13 злучэнням і часцям было нададзена ганаровае найменне «Рагачоўскіх».

1947 год — нарадзіўся (г. Мазыр) Міхаіл Якаўлевіч Фінберг, дырыжор, заслужаны дзееч мастацтваў Беларусі, народны артыст Беларусі. З 1987 года — дырэктар — мастацкі кіраўнік Нацыянальнага акадэмічнага аркестра сімфанічнай і эстраднай музыкі Рэспублікі Беларусь. Прапагандуе музыку беларускіх кампазітараў. Арганізатар, мастацкі кіраўнік і галоўны дырыжор многіх рэспубліканскіх і міжнародных фестываляў. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі.

Міжнародны дзень роднай мовы. Абвешчаны на 30-й Генеральнай канферэнцыі ЮНЕСКА ў лістападзе 1999 года з мэтай садзейнічання моўнай і культурнай разнастайнасці і шматмоўю. Адзначаецца штогод пад эгідай ЮНЕСКА з 2000 года. Ініцыятыва скіравана на прызнанне і заахвочванне выкарыстання родных моў, асабліва моў нацыянальных меншасцяў.

1804 год — англійскі вынаходнік Рычард Трэвітык прадэманстраваў публіцы першую паравую павозку на рэйкавым пуці — прататып сучаснага паравоза. Падчас

выпрабаванняў чатырохколавы паравоз цягнуў шэсць вагонаў, у адным з якіх было 70 пасажыраў, з хуткасцю восем кіламетраў у гадзіну. Пачатак эры чыгуначнага транспарту.

1904 год — нарадзіўся Аляксей Мікалаевіч Касыгін, савецкі дзяржаўны і партыйны дзееч, старшыня Савета Міністраў СССР у 1964—1980 гадах, двойчы Герой Сацыялістычнай Працы. Памёр у 1980 годзе.

1920 год — УЦВК і Прэзідыум Вышэйшага Савета народнай гаспадаркі прынялі рашэнне аб стварэнні Дзяржаўнай камісіі па электрыфікацыі Савецкай Расіі (ГОЭЛРО). Канчаткова план ГОЭЛРО быў зацверджаны VII з'ездам Саветаў у снежні 1920 года.

1935 год — 21 лютага — 2 сакавіка ў Маскве адбыўся першы ў Савецкім Саюзе Міжнародны кінафестываль (адроджаны ў 1959 годзе). З 1972 года Маскоўскі кінафестываль афіцыйна ўключаны ў лік шасці найбуйнейшых сусветных кінафэстаў.

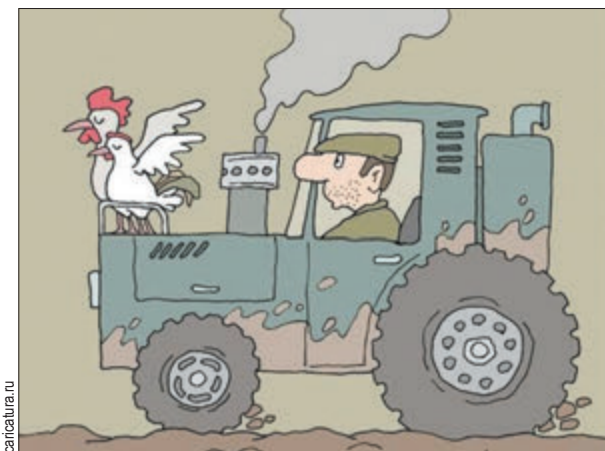
УСМІХНЕМСЯ

— Што такое дзяўчына-энцыклапедыя?
 — Разумная, але тоўстая.

Пры выбары кватэры самае галоўнае — гэта фіранкі. Калі за фіранкамі ёсць мора, то, хутчэй за ўсё, гэта добрая кватэра.

— Усё астатняе пасля вяселля! — строга сказала нявеста, адсоўваючы ад кастролі інгрэдыенты для баршчу.

**Арнітолаг ачмурэў, калі акальцаваная ім варона сказала:
 «Я згодна!»**

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЕГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА, ВЫДАДЗЕНАЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Дырэктар — галоўны рэдактар СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: В. АНУФРЬЕВА (намеснік галоўнага рэдактара), Н. ДРЫНДРОЖЫК, Н. КАРПЕНКА (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. ЛЯЎКОВІЧ (першы намеснік дырэктара), М. ЛІТВІНАУ (намеснік галоўнага рэдактара), А. КЛЯШЧУК, Н. РАСОЛЬКА, С. РАСОЛЬКА, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК.

Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ У МІНСКУ: прыёмны — 287 19 19 (тэл./факс); аддзелаў: лісьмаў — 287 18 64, маркетынгу — 337 44 04, бухгалтэры: 287 18 81.

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў, іх меркаванні не з'яўляюцца меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй лісты. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

<http://www.zviadzda.by>; e-mail: info@zviadzda.by, (для зваротаў): zvarot@zviadzda.by

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, нясуць рэкламны характар. Адказначаць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета адрэдагавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 30.04.2004. 220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 5 разоў на тыдзень.

Тыраж 20.008. Індэкс 63850. Зак. № 599.

Нумар падпісаны ў 19.30 20 лютага 2019 года.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12